

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 105.451 van 11 april 2002
in de zaak A.110.787/XIV-6741.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat Ch. HERMANS,
 kantoor houdende te 3700 TONGEREN,
 Keiberg 22

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 15 mei 1972 en van Nepalese nationaliteit, op 26 september 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 augustus 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 september 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 7 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 21 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 27 maart 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Ch. HERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 5 juli 2001 en verklaart zich vluchteling op 12 juli 2001.

1.2. Op 1 augustus 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 5 september 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Buiten dit criterium steun ik mij op de volgende grond, voorzien in art. 52 van de Vreemdelingenwet: bedrieglijk.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dag(en), ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (koninklijk besluit van 19/05/1993: artikel 17, par.2 al.2).

De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt een kopie van deze beslissing.

U kan tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring en een beroep tot schorsing, eventueel bij uiterst dringende noodzakelijkheid, instellen voor de afdeling Administratie van de Raad van State. Deze beroepen zijn niet opschortend.

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaarde de Nepalese nationaliteit te bezitten en problemen te hebben gekend omwille van uw lidmaatschap bij de Maoïstische partij. In 2051 (1995) zou u kennis hebben gemaakt met R. D. en na enkele maanden zou u vernomen hebben dat deze lid was van de Maobadi. Sindsdien zou u regelmatig liedjes hebben gezongen tijdens culturele manifestaties. Op 01.01.2053 (13.04.1996) zou u zelf ook lid geworden zijn van bovenvermelde partij. Op 04.03.2058 (18.06.1996) zou u hebben deelgenomen aan een culturele manifestatie. Toen u samen met enkele vrienden naar huis terugkeerde zou u echter door de politie zijn tegengehouden. Drie van uw vrienden zouden zijn ontsnapt maar u en K. R. zouden door de politie gearresteerd en meegenomen zijn naar het politiekantoor. Op het politiekantoor zou u door de politie mishandeld en ondervraagd zijn over de medewerkers van de partij. Op 14.04.2053 (29.07.1996) zou u zijn vrijgelaten omwille van het feit dat u medische problemen had. U zou bij uw vrijlating een document hebben ondertekend waarin u beloofde niet meer betrokken te zijn bij de Maoïstische partij. Uw vader en de dorpsvoorzitter zouden zich voor u verantwoorde-lijk hebben gesteld. K. R. zou niet zijn vrijgelaten. Na uw vrijlating zou u gedurende twee weken in een hospitaal zijn opgenomen. Op 20.04.2055 (04.08.1997) zou de politie de woning zijn binnengevallen en zou u ter ondervraging zijn meegenomen naar het politiekantoor. De politie zou u opnieuw de namen van de leiders van de partij gevraagd hebben maar, hoewel u op de hoogte was van hun namen, zou u geweigerd hebben deze personen op te sommen. De politie zou u echter bedreigd hebben en u zou dermate nerveus geworden zijn dat u medische hulp nodig had. De politie zou uw echtgenote en moeder op de hoogte hebben gebracht en deze zouden u onmiddellijk naar het ziekenhuis hebben gebracht. U zou gedurende twee dagen op intensieve zorgen zijn opgenomen. Op 01.02.2057 (14.05.2000) zou u samen met R. D. een radiocassette met revolutionaire liedjes hebben willen uitbrengen. Net toen u wou vertrekken naar de opnamestudio zou de politie echter opnieuw uw woning zijn binnengevallen. De politie zou u dermate hard hebben geslagen dat u drie tanden verloor. U zou de drie politieagenten omver hebben geduwd en zou zijn ontsnapt. U zou onmiddellijk naar uw schoonouders richting Neubisie gevlucht zijn maar aangezien de politie u ook hier zou vinden zou u gedurende 1 jaar zijn ondergedoken bij enkel(e) verwanten te Chaubandi. U zou wel af en toe kortstondig naar huis zijn teruggekeerd. Op 18.02.2058 (31.05.2001) zou u naar huis gegaan zijn daar uw dochttertje ziek was. Op 19.02.2058 (01.06.2001) zou in Nepal het koningsdrama hebben plaatsgevonden. Omwille van het feit dat de politie zich op dit drama concentreerde zou u gedacht hebben dat u zonder problemen thuis zou kunnen blijven. Op 13.03.2058 (26.06.2001) zou u naar de dokter gegaan zijn en nog dezelfde avond zou de politie opnieuw uw woning benaderd hebben. Toen u hen zag zou u onmiddellijk de woning hebben verlaten en naar Chaubandi zijn gevlucht. Op 14.03.2058 (27.06.2001) zou u via telefonisch contact met uw moeder en echtgenote vernomen hebben dat de politie enkele pamfletten en radiocassettes van de partij had gevonden. Bovendien zouden ze een Warrant of(f) Arrest hebben afgegeven. Uit angst opnieuw door de politie gearresteerd te worden zou u richting België gevlucht zijn. U vroeg hier asiel aan op 12.07.2001

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw medisch dossier neer.

Er dient opgemerkt te worden dat uw opeenvolgende verklaringen niet eensluidend zijn waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig wordt ondermijnd. Zo verklaarde u op de Dienst vreemdelingenzaken dat u op 29.07.1996 werd vrijgelaten dankzij de hulp van de dorpsvoorzitter. U voegde er aan toe dat u bij deze vrijlating een document diende te tekenen waarin vermeld stond dat u gezond was (Verhoor DVZ vraag 42). Op het Commissariaat-generaal beweerde u echter dat u werd vrijgelaten daar u medische problemen had. Op de uitdrukkelijke vraag of er iemand u hielp bij deze vrijlating antwoordde u negatief (Verhoor CGVS p.6). Bovendien verklaarde u tijdens ditzelfde verhoor dat u enkel een document diende te signeren waarin stond dat u zich niet meer met de Maobadi zou bezighouden (Verhoor CGVS p.6). Verder verklaarde u op de Dienst vreemdelingenzaken dat u zich op 04.08.1997 zelf aanmeldde op het politiekantoor nadat u een oproepingsbrief had ontvangen (Verhoor DVZ vraag 42). Op het Commissariaat-generaal beweerde u echter dat op 04.08.1996 de politie bij u binnenviel en u meenam naar het politiekantoor waar men u vervolgens dwong informatie over de partij vrij te geven (Verhoor CGVS p.6). Bovendien verklaarde u op (de) Dienst vreemdelingenzaken dat u de namen van de medewerkers van de Maoïstische partij niet kon geven daar u deze namen niet kende (Verhoor DVZ vraag 42). Tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal zei u echter dat u deze namen wel kende maar dat u ze weigerde aan de politie te geven daar u de partij trouw wou zijn (Verhoor CGVS p.7). Voorts maakte u in tegenstelling met het verhoor op het Commissariaat-generaal, op (de) Dienst vreemdelingenza-ken geen melding van het feit dat u gedurende 1 jaar bij familie te Chaubandi ging onderduiken. (Verhoor CGVS p. 7). Tijdens het verhoor op de Dienst vreemdelingenzaken verklaarde u echter bij uw schoonouders te zijn ondergedoken terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaarde slechts 1 nacht bij uw schoonfamilie te zijn verbleven waarna u naar Chaubandi vluchtte (Verhoor DVZ vraag 42 en verhoor CGVS p.7).

Bovendien kon u niet antwoorden op enkele fundamentele kennisvragen over de partij en bleef u het antwoord schuldig op de vraag naar uitleg over enkele grote gebeurtenissen uit uw district waarbij de Maobadi betrokken waren. Zo kon u enkele fundamentele termen van de partij niet verduidelijken of omschrijven oa: Kalam, subzone, All Nepal Cultural Forum en Youth Communist League en Cooperative Financial Fund. Bovendien wist u niet wat er op 01.2058 (04.2001) met Leknath Neupane te Kathmandu gebeurde en ook op de vraag wat er op 30.05.2001 met 2 jongeren te Jarsing Pauwa (Lapsifedi VDC) gebeurde kon u niet antwoorden.

Tenslotte dient, ook al zou er nog enig geloof kunnen worden gehecht aan uw verklaringen, opgemerkt te worden dat begin augustus 2001 de Nepalese regering het bevel tot vrijlating van alle Maoïstische gedetineerden heeft gegeven en dat dit bevel reeds kort daarna door de autoriteiten werd opgevolgd (Kathmandu Post 04.08.2001 & Nepal News.com website, Kathmandu 08 & 09.08.2001). Bovendien zijn er sinds 30 augustus 2001 vredesonderhandelingen tussen de verschillende regeringspartijen begonnen. Gezien deze gewijzigde politieke situatie kan u dan ook niet aannemelijk maken niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst. U haalt dan ook geen concrete elementen aan die erop zouden wijzen dat u bij terugkeer naar uw land het slachtoffer zou worden van een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De door u neer neergelegde informatie heeft enkel betrekking op uw medische toestand en is dan ook niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen kan wijzigen.
(...).

2.1. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn nota opwerpt dat de vordering onontvankelijk zou zijn omdat zij geen uiteenzetting van de feiten en de middelen bevat die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen rechtvaardigen; dat overeenkomstig artikel 3, 4/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen het verzoekschrift tot schorsing een uiteenzetting dient te bevatten van de feiten en de middelen die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen rechtvaardigen; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift, hoewel summier, een middel ontwikkelt dat voldoende duidelijk is opdat de Raad van State er zou kunnen op antwoorden; dat deze exceptie dient te worden verworpen;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij verder een exceptie afleidt uit de schending van artikel 3, 6/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat volgens voormeld artikel het verzoekschrift tot schorsing de taal dient te vermelden die in artikel 35 voor het verhoor wordt bepaald;

Overwegende dat het voorschrift van artikel 3, 6/, van voornoemd koninklijk besluit niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven en evenmin een substantieel vormvoorschrift uitmaakt, zodat de exceptie wordt verworpen;

3.1. Overwegende dat verzoeker een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

“Verzoeker heeft de Nepalese nationaliteit. Omwille van zijn lidmaatschap van de Maoïstische Partij MAO BADI wordt verzoeker in zijn eigen land vervolgd. Nadat verzoeker op 18.6.1996 had deelgenomen aan een manifestatie, werd hij door de Politie opgepakt en mishandeld teneinde van hem de namen van zijn medestanders te vernemen. Tengevolge van deze mishandelingen heeft verzoeker een trauma opgelopen waarvoor hij constante medische

behandeling en medicatie nodig heeft. Na zijn vrijlating werd hij een jaar later, op 04.8.97, opnieuw opgepakt door de Politie die hem wederom bedreigde en aandrang op mededeling van de namen van andere leden van de Maoïstische partij. Tengevolge van deze bedreigingen is verzoeker ineengestort waarna hij werd opgenomen in het ziekenhuis. Na zijn tweede vrijlating heeft verzoeker zich opnieuw bezig gehouden met de werkzaamheden binnen zijn partij. Opnieuw heeft de Politie hem daarom opgezocht in zijn woning op 14.5.00 doch ditmaal wist hij te ontsnappen.

Aangezien de Politie zijn woning in de gaten hield durfde hij niet naar huis terugkeren temeer daar zijn familie hem intussen had laten weten dat er een arrestatiebevel tegen (hem) was uitgevaardigd. Verzoeker is dan naar België gevlucht waar hij op 12.7.01 asiel heeft gevraagd. Het voorgaande maakt duidelijk dat verzoeker vervolgd wordt omwille van zijn politieke overtuiging.

Het Commissariaat-Generaal argumenteert dat zijn medische problemen geen grond zijn voor de inwilliging van zijn asielaanvraag terwijl zijn medische problemen enkel ontstaan zijn na de eerste mishandeling door de Politie op 18.6.1996. Verzoeker heeft hiermee enkel willen aanduiden dat deze problemen een gevolg waren van de vervolging ten aanzien van zijn persoon.

Verzoeker kon voorts op enkele pertinente vragen aangaande zijn partij MAOBADI niet (kunnen) antwoorden omwille van zijn medische problematiek die gepaard gaat met inname van zware medicatie (Rivotril, Redomex en Xanax)

Het Commissariaat-Generaal wees zijn dringend beroep ook af omwille van de vele tegenstrijdigheden tussen het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het interview bij het Commissariaat-Generaal. Deze tegenstrijdigheden zijn echter niet van aard om afbreuk te doen aan de gegrondheid van zijn verhaal over de vervolging ten aanzien van zijn persoon.

Verzoeker houdt staande dat er nog altijd vervolgingen gebeuren ten aanzien van leden van de Maoïstische partij, ongeacht de naar de buitenwereld verstuurde berichten over een beweerde versoepeling van de houding van de autoriteiten ten aanzien van leden van de MAOBADI.

Verzoeker baseert zich voor zijn aanvraag op een schending van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, -art.5-, hetgeen vooropstelt dat eenieder moet kunnen genieten van een recht op persoonlijke vrijheid en veiligheid, recht dat niet kan worden gegarandeerd bij uitvoering van de thans aangevochten beslissing dd. 05.9.01.”;

3.2. Overwegende dat verzoeker in essentie aanvoert dat de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de gegrondheid van zijn asielrelaas; dat verzoeker voorts stelt dat hij niet kon antwoorden op een aantal vragen over zijn partij omwille van zijn medische problemen en de inname van zware medicatie; dat hij eveneens stelt dat, indien de bestreden beslissing wordt ten uitvoer gelegd, artikel 5 van het E.V.R.M. wordt geschonden, dat bepaalt dat eenieder het recht heeft op persoonlijke vrijheid en veiligheid;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een eindbeslissing neemt over de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning als politiek vluchteling; dat hij in deze fase van de procedure enkel kan oordelen over de eventuele schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat om een exact beeld van de situatie te krijgen waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de mogelijkheid heeft om alle objectieve gegevens na te gaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen; dat in voorliggend geval de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de asielaanvraag van verzoeker bedrieglijk en kennelijk ongegrond verklaart, onder meer omdat er tegenstrijdigheden zijn tussen zijn opeenvolgende verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het

Commissariaat-generaal; dat deze tegenstrijdigheden in de bestreden beslissing terug te vinden zijn; dat hij voorts vaststelt dat verzoeker niet kon antwoorden op enkele fundamentele kennisvragen over de partij en hij het antwoord schuldig bleef op de vraag naar uitleg over enkele grote gebeurtenissen uit zijn district waarbij de Maobadi betrokken waren; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tenslotte vaststelt dat de Nepalese regering het bevel tot vrijlating van alle Maoïstische gedetineerden heeft gegeven en dat dit bevel reeds kort daarna door de autoriteiten werd opgevolgd; dat er bovendien sinds 30 augustus 2001 vredesonderhandelingen tussen de verschillende regeringspartijen begonnen zijn, en dat gezien deze gewijzigde politieke situatie verzoeker dan ook niet aannemelijk maakt niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tenslotte besluit dat verzoeker ook geen concrete elementen aanhaalt die erop zouden wijzen dat hij bij terugkeer naar zijn land het slachtoffer zou worden van een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie;

Overwegende dat verzoeker de motieven, opgenomen in de bestreden beslissing, niet in concreto weerlegt; dat hij de tegenstrijdigheden enkel afdoet als zijnde niet van aard om afbreuk te doen aan de gegrondheid van zijn asielaanvraag; dat zij evenwel de kern van zijn asielaanvraag betreffen; dat bovendien uit het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat verzoeker het antwoord schuldig bleef op een aantal fundamentele vragen over zijn partij en over een aantal gebeurtenissen waar zijn partij bij betrokken was; dat verzoeker dit wijt aan zijn medische problemen en de inname van zware medicatie; dat uit het verhoorverslag echter geenszins blijkt dat verzoeker op het ogenblik van het verhoor medische problemen had; dat integendeel blijkt dat hij uitgebreid heeft geantwoord op de hem gestelde vragen;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen derhalve terecht kon besluiten dat de asielaanvraag van verzoeker bedrieglijk en kennelijk ongegrond is; dat de bestreden beslissing gedragen wordt door pertinente en afdoende motieven; dat verzoeker er zich verder in zijn verzoekschrift toe beperkt een aantal feitelijke elementen te herhalen zonder in concreto aan te tonen op welke wijze de bestreden beslissing de motiveringsplicht of artikel 5 E.V.R.M. zou schenden; dat het enig middel ongegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf april tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.